

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **Š. Š.**, zastoupeného JUDr. Zuzanou Šmídovou, advokátkou se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Žerotínova 1155/3, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě žalobce na zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18.2.2013,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Odměna advokátky **JUDr. Zuzany Šmídové s e u r č u j e částkou 5.200,- Kč.** Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu.

[2] Žalobce proti v záhlaví označenému rozhodnutí podal včasnou žalobu. Poukázal

na neobjektivní způsob posouzení zdravotního stavu, v jehož důsledku mu nebyl přiznán invalidní důchod druhého stupně. Dle správního orgánu dochází ke zlepšení zdravotního stavu. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí.

[3] Žalovaná se k žalobě vyjádřila a uvedla, že rozhodnutím ze dne 18.2.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce směřující proti předchozímu rozhodnutí ze dne 18.3.2011 č.j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. V této souvislosti nutno dodat, že napadené rozhodnutí je realizací rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25.7.2012 č.j. 20Ad 35/2011-78, který v rámci přezkumného řízení soudního zahájeného na podkladě žaloby žalobce, nechal prostřednictvím PK MPSV ČR v Ostravě přezkoumat zdravotní stav žalobce se závěrem, že žalobce není invalidní, nicméně podle právního názoru soudu, vydáním napadeného rozhodnutí (rozhodnutí o námitkách) o odnětí invalidního důchodu byl překročen rámec předmětu řízení a tímto procesním postupem bylo porušeno ust. § 81 odst. 3 zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 16.6.2011, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j/ a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, avšak žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zdp., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %. V rámci námitkového řízení se tudíž prokázalo, že žalobce není invalidní podle § 39 zdp. Jak žalovaná výše uvedla, napadené rozhodnutí je realizací rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 20Ad 35/2011, který provedeným řízením a dokazováním v podobě posudku posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky s pracovištěm v Ostravě dne 15.11.2011 a 19.1.2012 a v Brně dne 13.6.2012, které k jeho žádosti byly vypracovány, vzal za prokázané, že u žalobce k datu napadeného rozhodnutí (rozuměno rozhodnutí ze dne 18.7.2011, č.j. X), nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, a tudíž není důvodná námitka žalobce, že je invalidní alespoň pro invaliditu prvního stupně od 18.8.2011. S ohledem na výše uvedené, a kdy soud o téže věci již rozhodl, navrhuje žalovaná odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

[4] Žalovaná napadeným rozhodnutím realizovala rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. července 2012 č.j. 20Ad 35/2011-78. Označeným rozsudkem soud žalované vytknul, že v řízení zahájeném k žádosti žalobce o zvýšení stupně invalidity za situace, že *prvostupňovým rozhodnutím žalovaná žádost zamítla při setrvání názoru, že žalobce je nadále invalidní pro první stupeň*, žalovaná v námitkovém řízení rozhodnutí změnila a důchodovou dávku odňala vzhledem k tomu, že vzala za prokázané, že o invaliditu se nejedná; soud dospěl k závěru, že žalovaná nebyla oprávněná dávku odejmout, aniž rozhodla o žádosti o zvýšení stupně invalidity a tímto postupem porušila ust. § 81 odst. 3 zákona č. 582/1995 Sb. V odůvodnění dále uvedla, že účastníku řízení byla napadeným rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 18.3.2011 zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu, neboť podle posudku Okresní

správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 22.2.2011 je účastník řízení i nadále invalidní v prvním stupni podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla účastníku řízení pracovní schopnost o 40 %. V rámci řízení o námitkách byl zdravotní stav účastníka řízení posouzen lékařem České správy sociálního zabezpečení. Dle vypracovaného posudku o invaliditě ze dne 16.6.2011 účastník řízení nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 cit. zákona, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 30 %. S ohledem na uvedené nelze žádosti účastníka řízení o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu ze dne 17.1.2011 vyhovět, neboť nejenže u účastníka řízení nedošlo ke zvýšení stupně invalidity, ale dle posudku České správy sociálního zabezpečení již účastník řízení není invalidní.

[5] Rozhodnutím ze dne 18.3.2011 žalovaná žalobci zamítla žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu a nadále ponechala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Rozhodnutí mimo jiné odůvodnila posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava-město ze dne 22.2.2011, dle kterého účastník řízení je podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zdp nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně.

[6] Z obsahu správního spisu žalované bylo zjištěno, že žádostí došlou žalované dne 22.2.2006 požádal žalobce o přiznání částečného invalidního důchodu. Žalobce byl dle posudku ze dne 16.2.2006 posouzen jako částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. (ve znění účinném do 31.12.2009), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%, nedosahuje však 66% a nejedná se o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 3 vyhl. č. 284/1995 Sb. umožňující soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek, ani se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 4 vyhl. č. 284/1995 Sb. značně ztěžující obecné životní podmínky. Jako datum vzniku invalidity bylo stanoveno 12.10.2005. Žalobcův zdravotní stav byl dále v rámci jeho žádosti o plný invalidní důchod posuzován lékaři OSSZ Ostrava-město dne 9.10.2009 se závěrem, že jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je funkčně srovnatelný s postižením uvedeným v kapitole XV., oddílu F, položce 2, písm. b/ přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., v platném znění, tj. o 25%. Vzhledem k náročnosti povolání se podle § 6 odst. 4 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10% a celkově činí 35%. Žalobce je tak nadále částečně invalidní. K žalobě Krajský soud v Ostravě provedl dokazování v řízení vedeném pod sp. zn. 17Cad 225/2009, posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí se závěrem ze dne 20.5.2010, že žalobce posudkově odpovídá hodnocení dle kapitoly XV., oddílu F, položky 2, písm. b/ přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a procentní míra poklesu pracovní schopnosti činí 25%, s navýšením o 10% vzhledem ke všem zjištěným chorobným stavům a charakteru dosavadní práce na celkových 35%. Dne 17.1.2011 požádal žalobce opětovně o zvýšení invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.

Rozhodnutím žalované ze dne 18.3.2011 byla jeho žádost zamítnuta s tím, že mu nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Žalovaná vycházela z posudku OSSZ Ostrava-město ze dne 22.2.2011, podle kterého je žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť pokles jeho pracovní schopnosti byl zjištěn ve výši 40% dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1, písm. c/ přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, na jejichž základě žalovaný rozhodnutím ze dne 18.7.2011 napadené prvostupňové správní rozhodnutí změnil tak, že se žalobci invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně odnímá. V rámci řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobce posouzen lékaři žalované a dle jejich posudku ze dne 16.6.2011 nebyl žalobce k datu napadeného rozhodnutí invalidní. Lékaři žalované v posudku konstatovali, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je bolestivý syndrom bederní páteře s lehkým funkčním postižením, s omezením pohyblivosti, svalovou dysbalancí, s poruchou statiky a dynamiky páteře, bez vyhraněných projevů kořenového dráždění, s opakovaně lehčím neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu. Pokles pracovní schopnosti činí 30%. Lékaři vyjádřili nesouhlas s posudkovým závěrem lékaře referátu LPS Ostrava.

[7] Krajský soud v řízení vedeném pod spis. zn. 20Ad 35/2011, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 15.11.2011 a 19.1.2012 a s pracovištěm v Brně ze dne 13.6.2012 prokázal, že žalobce k datu přezkoumávaného rozhodnutí, ke dni 18.7.2011, nebyl invalidní, neboť došlo k poklesu pracovní činnosti o 30%. Jak již bylo vysloveno v odst. 4 tohoto rozsudku, přesto soud rozhodnutí ze dne 18.7.2011 zrušil z důvodu uvedeného v odst. 4 tohoto rozsudku.

[8] Posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 21.8.2013, který byl vypracován k žádosti zdejšího soudu, bylo prokázáno, že u žalobce k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, daný recidivujícím plurisegmentálním vertebrogenním algickým syndrom krční a lumbosakrální páteře při degenerativních změnách-deformační spondylózy, protruzí disků l4-6, osteopenií dle BMD, /dle scintigrafie skeletu 5/2012 zvýšená osteoblastická aktivita v těle Th7, L1-2 a před těly L4, L5, nález degenerativního původu a beze změn ve srovnání s vyšetřeními v 8/2010/, stav po peroneální paréze v r. 2005 dle dokumentace s residuem - intermit. přepadávání špičky, /nošení peroneální pásky, bederního pásu/, vazoneurózu horních končetin s Raynaudovým syndromem, jako NzP zj. 24.2.1998, CHOPN s lehčí kombinovanou ventilační poruchou, hypertenzi st. I-II dle WHO, lehkou koxartrózu a gonartrózu vlevo dle dokumentace, stav po opakovaných incizích pro periproctální absces, naposledy v r. 2008, benigní hyperplazii prostaty, dráždivý močový měchýř, hepatopatii dle dokumentace, /v anamnéze stav po virové hepatitidě v minulosti/. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zejména recidivující plurisegmentální vertebrogenní algický syndrom v oblasti krční a bederní páteře, jsou oboustranné trvalé zejména ischialgie na podkladě deformační spondylózy, protruze disků L4-6, stenotizace páteřního kanálu v anamnéze. Není však závažné "trvalé kořenové postižení", ale přítomnost algického syndromu se subj. nutností výrazné kombinované medikace, intermit. přepadávání špičky levé nohy v anamnéze s nutností nošení peroneální pásky.

Laseg. nález dle celé dokumentace kolísá, stejně tak jako emg vyšetření. Trvá pojem "náročnost povolání: posuzován k profesi dělníka-strojníka i řidiče. Nelze však celkově prokázat těžší postižení s funkčně patřičně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervů, se svalovými atrofiemi, trvalými herniacemi s kompresí nervových pletenců apod. a hodnotit dle položky 1, písmena d), neboť funkční stav objektivně neodpovídá posudkovým kritériím v této oblasti: je bez prokázaných hernií, patřičně těžkých vícečetných paréz, svalových atrofií apod./. Jedná se o zdravotní postižení posuzovaného srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v položce 1 c), kapitole XIII, oddílu E: při uvedených degenerativních změnách páteře, osteopenii. /Kritéria probrány s oběma účastníky řízení, též i další možnosti - opatření: např. vhodné opak. RHC, infuzní analgetizace za hospitalizace dle potíží a dle doporučení neurologa, ev. i balneoterapie/. Pro toto postižení - i s ohledem na "další chorobné stavy v anamnéze i pro tzv. náročnost povolání" - se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v uvedené horní % hranici, tj. 40% - dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. /P.S: v mezidobí od prvoposudku v dřívějších letech k datu 18.2.2013 stav funkčně kolísá, lze prokázat trvalejší-opětovnou soustavnější dekompenzací s postižením více úseků páteře, s omezením hybnosti a poruchou statodynamiky, intermitt. residuální příznaky paretické v oblasti špičky levé nohy a s výrazným algickým syndromem, s nutností silnější kombinované analgetizace: některé denní aktivity anamensticky intermitt. vykonávány s obtížemi, lokomoce omezena na 2FH, zřetelně toporná, ač rytmická. Dle posudkové komise je zřejmý pokles pracovní schopnosti s procentuální taxací ke 40% až k datu 16.11.2012, tj. stanovuje nálezem z rhc, neboť vzhledem k položce 1 c) uvedené kapitoly a oddílu nutná akceptace funkčního dopadu na posuzovaného především všech morfologických změn a připustit reálnost výrazného algického syndromu při uvedených funkčních změnách. PK MPSV hodnotí tímto odlišně od posudku ČSSZ ze dne 13.2. 2013 v rámci námitkového řízení/. Ke dni rozhodnutí ČSSZ ze dne 18.2.2013 se jednalo o invaliditu prvního stupně. Posuzovaný je schopen vhodného pracovního zařazení s využitím svých schopností, znalostí a zkušeností, bez dlouhé chůze, stání a přenášení nadlimitních břemen. Je schopen ev. rekvalifikace.

[9] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí žalované ze dne 18.2.2013 o námitkách a rozhodnutí ze dne 18.3.2011, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 22.2.2011 o invaliditě, posudek o invaliditě ze dne 16.6.2011 vypracovaný v řízení o námitkách, posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 21.8.2013, sociální šetření ze dne 22.2.2011 a obsah soudního spisu sp. zn. 20Ad 35/2011.

[10] Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud nepřisvědčil námitce žalovaného, že se jedná o věc res iudicate a je nutno návrh odmítnout dle ust. § 46 odst. 1 s.ř.s.

[11] Soud musí konstatovat, že nejdříve se zabýval otázkou, nakolik napadené rozhodnutí dostalo ustanovením správního řádu ve smyslu jeho přesvědčivosti, jestliže žalovaná poté, co krajský zrušil rozhodnutí ze dne 18.7.2011, zcela v novém řízení ukončeném vydáním napadeného rozhodnutí dne 18.2.2013, rezignovala na nové

zjištění skutkového stavu, jestliže vycházela z posouzení zdravotního stavu ze dnů 22.2.2011 a 16.6.2011, tedy z posouzení před dvěma roky. Z důvodu efektivnosti celého řízení a očekávání žalobce, že v soudním řízení bude rozhodováno o jeho invaliditě, soud provedl dokazování o věci samé.

[12] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že námitka žalobce, že je invalidní pro invaliditu druhého stupně, není důvodná.

[13] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. Posouzení poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou – medicínskou a soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě a tento posudek považuje soud za stěžejní důkazní prostředek. Posudková komise podala předmětný posudek v řádném složení stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1991 Sb., v plat. znění, s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem komise byl též lékař – odborný neurolog. Posudek soud zhodnotil jako úplný, celistvý a přesvědčivý. Z těchto důvodů soud neprováděl již další dokazování ve směru zjištění míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a závěr posudku ze dne 21.8.2013 pro své rozhodnutí převzal. Soud považuje hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. v kap. XIII., odd. E, položce 1 písm. c) za přesvědčivé, neboť tato položka je určena pro bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének, a to se středně těžkým funkčním postižením (závažné postižením jednoho nebo a více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny). Uvedená položka udává možný pokles pracovní schopnosti v míře 30-40% a posudková komise hodnotila v horní hranici 40%. Komise hodnotila zdravotní stav na základě konkrétních lékařských nálezů, zejména neurologických, ortopedických, revmatologických a rhc. Odlišná kvantifikace oproti předcházejícímu soudnímu řízení v r. 2011 je dána především odborným nálezem z 16.11.2012.

[14] Vzhledem k tomu, že k uznání invalidity druhého stupně je nutno prokázat pokles pracovních schopností nejméně o 50%, a v takovém rozsahu prokázán nebyl, nelze žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidního druhým stupněm, a žalobní námitka tak nebyla důvodná.

[15] Soud nepřisvědčil názoru žalované, že se v daném věci jedná o res iudicate. Překážka věci pravomocně rozhodnuté by byla dána jen tehdy, jednalo-li by se o totožnou věc. Totožnost věci je dána totožností účastníků a totožností předmětu rozhodování, přičemž by se muselo jednat i o shodnost napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že bylo napadeno a předmětem tohoto soudního řízení bylo rozhodnutí nové, ze dne 18.2.2013, soud napadené rozhodnutí přezkoumal věcně.

[16] Žalobci nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, neboť tento nebyl ve věci úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v plat. znění).

[17] České republice nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, které vznikly se zastoupením ustanoveného advokáta žalobci, neboť dle ustanovení § 35 odst. 8 s.ř.s. hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby, kterému byl soudem ustanoven zástupce, platí stát.

[18] Advokátka ustanovená soudem usnesením čj. 20Ad 5/2013-18 ze dne 9. dubna 2013 účtovala odměnu za šest úkonů včetně režijního paušálu. Advokátce byla přiznána odměna za čtyři úkony, převzetí + první porada s klientem dne 19.4.2013 (§ 11 odst. 1 písm. b/ vyhl. č. 177/1995 Sb.), podání repliky dne 22.4.2013 (§11 odst. 1 písm. d/ vyhl. č. 177/1995 Sb.), další porada s klientem (§11 odst. 1 písm. c/ vyhl. č. 177/1996 Sb. a účast u jednání soudu (§ 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1995 Sb.) á 1000 Kč (§ 9 odst. 2, § 7 bod 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) , tj. 4krát 1000,- plus 4krát náhrada hotových výdajů v paušální částce dle § 13 odst. 3 cit. vyhl. (4x300) v částce 1.200,- Kč; celková částka 5.200,- Kč. Ve zbytku co do počtu úkonů nebylo vyhověno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 15. ledna 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně